

A Pocăința:

❖ Amânarea pocăinței.

- În casa lui Lazăr, Isus a vorbit despre lucruri importante, vitale pentru mântuire. Dar Marta nu a ascultat. Nu avea timp. Erau atât de multe lucruri de făcut! (Luca 10:40-41).
- Și nouă ni se întâmplă asta. Când am păcătuit și Duhul Sfânt ne cheamă la pocăință, Satana ne umple de activități, griji sau orice altă distragere a atenției care ne împiedică să reflectăm asupra situației noastre păcătoase și să căutăm iertare.
- Dar Dumnezeu nu renunță. El persistă în chemarea Sa (Ez. 33:11). El compară păcatele noastre cu haine murdare (Isaia 64:6) și oferă un schimb: hainele noastre murdare pentru hainele Sale curate (Zah. 3:4), haine spălate în sângele lui Isus (Ap. 7:14).

❖ Adevărata pocăință.

- Ce este pocăința? Care este diferența dintre pocăința adevărată și pocăința simulată (2 Corinteni 7:10)?
- Când un păcat aduce consecințe imediate și nedorite, apare regretul. Este păcat pentru că ceea ce am făcut nu a ieșit bine. Dacă nu ar fi existat consecințe negative, nu am simți tristețe pentru acțiunile noastre. Aceasta NU este adevărată pocăință.
- Când însuși faptul de a fi păcătuit este ceea ce ne provoacă tristețe și o dorință profundă de a fi iertați (indiferent dacă au existat sau nu consecințe negative), ne confruntăm cu o pocăință adevărată.
- Când păcătuim, Duhul Sfânt „ne sfășie” și ne „rănește” cu un profund sentiment de tristețe. Dacă răspundem cu o pocăință adevărată, Dumnezeu ne vindecă, iertându-ne păcatele (Osea 6:1).

❖ Chemarea la pocăință.

- Ioan Botezătorul și Isus și-au început lucrarea cu același mesaj: „Pocăiți-vă” (Matei 3:1-2; 4:17).
- De ce este importantă pocăința? Pentru că fără ea nu există iertare a păcatelor (Faptele Apostolilor 2:38; 3:19). Cum are loc acest proces?
 - (1) Datorită bunătății Sale, Dumnezeu ne cheamă la pocăință (Romani 2:4)
 - (2) Noi răspundem la chemarea Sa
 - (a) Cu sinceră durere pentru greșelile comise
 - (b) Cu decizia sinceră de a abandona păcatul
 - (3) Dumnezeu ne iartă păcatele prin sângele vărsat de Isus pe cruce (Coloseni 1:13-14)
- Observați că pocăința și iertarea ar trebui să ne conducă întotdeauna la o reformă; la o schimbare de atitudine care să ne facă să nu mai păcătuim (Ioan 5:14).

B Iertarea:

❖ Harul iertării.

- Nu există nimic care să-L oblige pe Dumnezeu să ne ierte. Nu există nimic ce putem face pentru a merita această iertare. Dumnezeu ne acordă iertarea prin har; prin dragostea Sa infinită. El iartă pentru că este „bun și iertător, plin de iubire față de toți cei ce-L cheamă” (Psalmul 86:5; vezi Exodul 34:6-7).
- Dragostea Lui l-a determinat să se jertfească pe cruce și să plătească datoria păcatului pe care noi nu o putem plăti (Efeseni 2:4-5).
- Când ne aducem păcatele la picioarele crucii, Isus ne eliberează de povara care ne apasă (Evrei 12:1-2).

❖ Îmbrăcați în iertare.

- Biserica lui Dumnezeu – și, prin urmare, fiecare dintre membrii ei – este îmbrăcată în „in subțire, curat și strălucitor” și nu are „nicio pată, nici zbârcitură, nici ceva de genul acesta” (Apocalipsa 19:8; Efeseni 5:27).
- Acest fir subțire este un simbol al „faptelor drepte ale sfinților” (Apocalipsa 19:8b). Dar această dreptate nu este a lor; le-a fost dată de Hristos (Apocalipsa 7:14).
- Când au păcătuit, Adam și Eva și-au acoperit goliciunea cu propriile lor fapte. Dar ei tot se considerau goi înaintea lui Dumnezeu (Gen. 3:7-10). Îmbrăcămintea pe care Dumnezeu ne-a oferit-o a fost un simbol al „hainei de nuntă” pe care ne-o dă Hristos: dreptatea Sa perfectă care ne șterge păcatele (Gen. 3:21; Ps. 51:7-10).
- Nimeni nu va merge în Rai fără acel veșmânt (Matei 22:1-14).